

Sygn. akt VU 966/13

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 lipca 2014 roku

Sąd Okręgowy w Piotrkowie Trybunalskim, Wydział V Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w składzie:

Przewodniczący SSO Magdalena Marczyńska

Protokolant Cezary Jarocki

po rozpoznaniu w dniu 26 czerwca 2014 roku w Piotrkowie Trybunalskim na rozprawie

sprawy z wniosku J. B.

przeciwko Prezesowi Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego Oddział w Ł. P. Terenowa w T.

o ustalenie nieistnienia obowiązku zwrotu świadczenia

na skutek odwołania J. B.

od decyzji Prezesa Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego Oddział w Ł. P. Terenowa w T.

z dnia 25 marca 2011r. sygn. (...)

1. zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że stwierdza, iż na wnioskodawczyni J. B. nie ciąży obowiązek zwrotu kwoty 20.582,60 (dwadzieścia tysięcy pięćset osiemdziesiąt dwa 60/100) złotych jako nienależnie pobranego świadczenia za okres od dnia 01 kwietnia 2008 roku do 31 stycznia 2011 roku;

2. zasądza od Prezesa Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego Oddział w Ł. P. Terenowa w T. na rzecz wnioskodawczyni J. B. kwotę 30 (trzydzieści) złotych z tytułu zwrotu kosztów postępowania.

Sygn. akt VU 966/13

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 25 marca 2011 roku Prezes Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego stwierdził, że J. B. pobierała nienależnie świadczenie emerytalne w okresie od 1 lipca 1999 roku do 31 stycznia 2011 roku i zobowiązana jest do zwrotu z tego tytułu kwoty 20.582,60 złotych za okres 3 lat wstecz, tj. od 1 kwietnia 2008 roku do 31 stycznia 2011 roku. W uzasadnieniu wskazał, że nie było podstaw do wypłaty J. B. 100% części uzupełniającej emerytury rolniczej, albowiem w spornym okresie była ona posiadaczką gospodarstwa rolnego o powierzchni 1,32 ha, a zatem nie zaprzestała ona prowadzenia działalności rolniczej w rozumieniu art. 28 ustawy z dnia 20 grudnia 1990 roku o ubezpieczeniu społecznym rolników. W związku z powyższym pobrane przez wnioskodawczynię świadczenia należało uznać za nienależne i w oparciu o stosowany odpowiednio art. 138 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych zobowiązać do jego zwrotu.

W odwołaniu od powyższej decyzji ubezpieczona wniosła o jej zmianę w części co do punktów 5 i 6 i ustalenie, że nie ciąży na niej obowiązek zwrotu świadczeń za okres od 1 lipca 2008 roku do 31 stycznia 2011 roku. Wskazała, że w spornym okresie ani ona, ani jej współmałżonek nie prowadzili działalności rolniczej.

Organ rentowy wnosił o oddalenie odwołania. W odpowiedzi na odwołanie podniósł, że wnioskodawczyni faktycznie zaprzestała prowadzenia działalności rolniczej dopiero z dniem 4 lutego 2011 roku, to jest z dniem zarejestrowania w ewidencji gruntów umowy dzierżawy z dnia 4 stycznia 2011 roku, obejmującej grunty położone we wsi R. o powierzchni 2,22 ha, złożone z działek o numerach (...). Do tego dnia - zdaniem KRUS – wnioskodawczyni użytkowała działki numery(...) o powierzchni 1,0000 ha i 267/1 o powierzchni 0,3200 ha, z których opłacała podatek rolny. Ponadto organ rentowy wskazał, że J. B. jest właścicielką działek nr (...) o łącznej powierzchni 0,18 ha położonych we wsi B., których nikomu nie przekazała, a które wskazała w umowie dzierżawy z 2009 roku oraz posiadaczką działki o nr (...) o powierzchni 0,47 ha, którą wskazała we wniosku o uwłaszczenie.

Wyrokiem z dnia 9 lutego 2011 roku, wydanym w sprawie VU 480/11, Sąd Okręgowy – Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Piotrkowie Tryb. oddalił odwołanie, stwierdzając iż J. B. prowadziła w spornym okresie działalność rolniczą, a zatem ciąży na niej obowiązek zwrotu wypłaconych świadczeń.

Po rozpoznaniu apelacji od przedmiotowego wyroku, wniesionej przez wnioskodawczynię, Sąd Apelacyjny w Łodzi wyrokiem z dnia 6 czerwca 2013 roku wydanym w sprawie III AUa 696/12 uchylił zaskarżony wyrok i przekazał sprawę Sądowi Okręgowemu do ponownego rozpoznania i rozstrzygnięcia o kosztach postępowania za drugą instancję.

Uchylając przedmiotowy wyrok Sąd Apelacyjny wskazał, że Sąd Okręgowy, stojąc na stanowisku, iż w sprawie należało zbadać, czy wnioskodawczyni i jej mąż prowadzili działalność rolniczą na gruntach rolnych, które nabyli na mocy postanowienia Sądu Rejonowego z dnia 19 października 2010 roku, niedokładnie ustalił stan faktyczny w sprawie. Sąd Okręgowy stwierdził mianowicie, że z materiału dowodowego wynika, iż małżonkowie B. przenieśli w dniu 7 lipca 1999 roku posiadanie działki nr (...) na W. K., a działki nr (...) wydzierżawili W. K. w dniu 4 stycznia 2011 roku. Sąd ten doszedł jednak do wniosku, że skoro mąż wnioskodawczyni składał w latach 2008 – 2011 wnioski o przyznanie płatności bezpośrednich na ww. działki, a także na działki o numerach: (...) i otrzymał dopłaty bezpośrednie, to niewątpliwie na ww. gruntach działalność rolniczą małżonkowie B. prowadzili. Tymczasem, jak podniósł Sąd Apelacyjny w uzasadnieniu swego rozstrzygnięcia, Sąd Okręgowy nie ustalił, na które konkretnie działki, spośród zgłoszonych do Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa A. B. faktycznie pobrał dopłaty i kto te działki uprawiał rolniczo w okresie od 1 kwietnia 2008 roku do 31 stycznia 2011 roku. Uzupełniając materiał dowodowy w sprawie Sąd Apelacyjny ustalił, na podstawie informacji uzyskanej z Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa, że A. B. na działki nr (...) nie otrzymał w latach 2004 – 2012 dopłat, ponieważ działki te nie były użytkowane rolniczo. Ponadto, jak wskazał Sąd II instancji, także z zeznań świadków G. Ł. i S. J. wynika, że ww. działki leżały odłogiem. A zatem, jak skonstatował Sąd Apelacyjny, na działkach tych, wbrew odmiennemu stanowisku Sądu Okręgowego, wnioskodawczyni i jej mąż nie prowadzili w spornym okresie działalności rolniczej. Nie prowadzili jej także, jak stwierdził Sąd Apelacyjny, na działce nr (...), którą już w 1999 roku przekazali w posiadanie samoistne W. K.. Nie oznacza to jednak, że wnioskodawczyni spełniła przesłanki do wypłaty części uzupełniającej świadczenia rolniczego. Sąd Okręgowy pominął bowiem ustalenia tego, czy i kto prowadził działalność rolniczą na działkach nr (...). Dlatego też Sąd Apelacyjny zalecił, by Sąd I instancji przy ponownym rozpoznaniu sprawy ustalił, kto posiadał działki nr (...), w jakim okresie, jak są sklasyfikowane w ewidencji gruntów oraz jaką mają powierzchnię i czy J. B. lub jej małżonek prowadzili w okresie objętym zaskarżoną decyzją na tych działkach działalność rolniczą. Dopiero powyższe ustalenia pozwolą, w ocenie Sądu Apelacyjnego, na prawidłowe skonstruowanie stanu faktycznego i umożliwią odpowiedź na pytanie, czy wypłata części uzupełniającej emerytury powinna być w okresie objętym decyzją zawieszona. To z kolei otworzy drogę do ustaleń, czy ziściła się dyspozycja z art. 138 ustawy o emeryturach i rentach z FUS, a zatem czy wnioskodawczyni pobrała nienależne świadczenie w rozumieniu tego przepisu i związku z tym jest zobowiązana do jego zwrotu.

Przy ponownym rozpoznaniu sprawy strony postępowania podtrzymały swoje dotychczasowe stanowiska procesowe. Na rozprawie w dniu 10 kwietnia 2014 roku pełnomocnik organu rentowego wskazał, że dokumenty złożone przez pełnomocnika wnioskodawczyni, a dotyczące działek nr (...) nie mają znaczenia w sprawie, ponieważ przyczyną wydania zaskarżonej w sprawie decyzji był wpływ do organu rentowego postanowienia o nabyciu przez wnioskodawczynię działek o numerach: (...)

Sąd Okręgowy – Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych po przekazaniu sprawy do ponownego rozpoznania ustalił, co następuje:

J. B., urodzona w dniu (...), złożyła w dniu 27 lipca 1995 roku wniosek o przyznanie renty inwalidzkiej rolniczej. We wniosku podała, że jest wraz z mężem A. B. właścicielką gospodarstwa rolnego położonego na terenie gminy R. o powierzchni 9,05 ha (2,19 ha przeliczeniowego). Ponadto w kwestionariuszu zawodowym wskazała, że w przedmiotowym gospodarstwie wraz z mężem uprawiała zboża, ziemniaki, ma 2 krowy, 5 świń, a w okresie, gdy była sprawna wykonywała wszystkie czynności gospodarskie.

(dowód: wniosek o rentę k. 1-2, kwestionariusz zawodowy k. 7 w aktach organu rentowego)

Decyzją z dnia 29 września 1995 roku Kasa Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego Oddział (...) w T. przyznała wnioskodawczyni prawo do renty rolniczej, poczynając od dnia 27 lipca 1995 roku. Wyplata części uzupełniającej renty rolniczej została zawieszona w 50% z tytułu prowadzenia działalności rolniczej.

(dowód: decyzja KRUS z dnia 29 września 1995 roku k. 16 w aktach organu rentowego)

Na podstawie umowy dzierżawy z dnia 7 lipca 1999 roku J. B. i jej mąż A. B. wydzierżawili działki nr: (...) o obszarze 6,49 ha W. K.. Na podstawie tej samej umowy przenieśli na W. K. samoistne posiadanie działek nr (...) o powierzchni 1,88 ha. Umowa została zawarta na okres 10 lat.

W związku z zawarciem ww. umowy J. B. złożyła wniosek o podjęcie wypłaty renty rolniczej w pełnej wysokości. Na mocy decyzji KRUS z dnia 13 sierpnia 1999 roku podjęto wypłatę świadczenia rentowego wnioskodawczyni w pełnej wysokości poczynając od dnia 1 lipca 1999 roku. W decyzji znajdowało się pouczenie, iż rolnik ma obowiązek powiadomić KRUS m.in. o prowadzeniu działalności rolniczej, powodującej zawieszenie lub zmniejszenie wysokości pobieranego świadczenia.

(dowód: umowa dzierżawy k. 23-24, wniosek o podjęcie wypłaty k. 22, decyzja KRUS z dnia 13 sierpnia 1999 roku k. 41 w aktach organu rentowego)

Z dniem 13 listopada 2001 roku W. K. rozwiązała umowę dzierżawy na działki nr (...) o powierzchni 3,52 ha.

(dowód: rozwiązanie umowy dzierżawy k. 63 w aktach organu rentowego)

W dniu 13 listopada 2001 roku J. i A. B. przekazali swojej córce I. N. w drodze darowizny działki nr (...) o powierzchni 3,52 ha.

(dowód: umowa darowizny k. 65-67, notatka k. 61 w aktach organu rentowego)

Od 1 grudnia 2004 roku J. B. pobiera emeryturę rolniczą. Decyzjami z dnia: 23 października 2007 roku, 12 listopada 2007 roku, 11 grudnia 2007 roku, 6 lutego 2008 roku, 11 marca 2008 roku, 8 czerwca 2009 roku emerytura ta była przeliczana. W decyzjach tych znajdowały się pouczenia, iż rolnik ma obowiązek powiadomić KRUS m.in. o prowadzeniu działalności rolniczej, powodującej zawieszenie lub zmniejszenie wysokości pobieranego świadczenia.

(dowód: decyzje KRUS z dnia 6 grudnia 2004 roku, 23 października 2007 roku, 12 listopada 2007 roku, 11 grudnia 2007 roku, 6 lutego 2008 roku, 11 marca 2008 roku, 8 czerwca 2009 roku k. 45, 59, 62, 68, 73, 82 w aktach organu rentowego)

Na mocy postanowienia Sądu Rejonowego w Wieluniu XI Zamiejscowy Wydział Cywilny w P. z dnia 18 marca 2008 roku w sprawie I Ns 120/10 J. i A. B. nabyli na prawach wspólności ustawowej z dniem 4 listopada 1971 roku z mocy samego prawa własność nieruchomości rolnej stanowiącej działki nr (...) położonej w R. o łącznej powierzchni 0,9843 ha.

(dowód: ww. postanowienie k. 169 w aktach sprawy)

Umową z dnia 25 maja 2009 roku J. i A. B. wydzierżawili nieruchomość rolną położoną we wsi i gminie R. stanowiącą działki nr (...) o obszarze 3,9256 ha W. K.. Na podstawie tej samej umowy na W. K. przenieśli samoistne posiadanie działki nr (...) położonej w gminie R. o powierzchni 0,90 ha. Umowa została zawarta na okres 10 lat. W ww. umowie małżonkowie B. oświadczyli ponadto, że są właścicielami nieruchomości rolnej o powierzchni 0,18 ha położonej we wsi B., w gminie K. oznaczonej jako działki nr (...).

(dowód: umowa dzierżawy k. 79-80 w aktach organu rentowego)

Na mocy postanowienia Sądu Rejonowego w Wieluniu VIII Zamiejscowy Wydział Cywilny w P. z dnia 19 października 2010 roku w sprawie I Ns 120/10 J. i A. B. na prawach wspólności ustawowej nabyli z dniem 4 listopada 1971 roku z mocy samego prawa własność nieruchomości rolnej stanowiącej działki nr (...) o powierzchni 2,22 ha. Postanowienie to uprawomocniło się w dniu 29 grudnia 2010 roku. Właścicielem tej nieruchomości był ojciec wnioskodawczynie W. I.. Po jego śmierci podatek od ww. nieruchomości rolnej opłacała J. B..

Wskazaną wyżej nieruchomość rolną J. i A. B. wydzierżawili na okres 10 lat W. K. na podstawie umowy dzierżawy z dnia 4 stycznia 2011 roku. Umowa ta została zgłoszona o ewidencji gruntów.

(dowód: ww. postanowienie k. 85, umowa dzierżawy z dnia 4 stycznia 2011 roku k. 87-88, wypis z rejestru gruntów k. 89-90, pismo wnioskodawczynie k. 95 w aktach organu rentowego; oświadczenie k. 16 w aktach sprawy)

Mąż wnioskodawczynie A. B. składał w latach 2008-2011 wnioski obszarowe o przyznanie płatności bezpośrednich. We wnioskach deklarował działki nr: (...) o powierzchni 6,73 ha, położone w gminie R..

(dowód: pismo (...) z dnia 25 października 2011 roku k. 34 oraz z dnia 9 grudnia 2011 roku k. 39 w aktach sprawy)

W latach 2004-2012 A. B. nie otrzymywał dopłat z działek o nr ewidencyjnych 266/1 i 267/1, ponieważ nie były one użytkowane rolniczo. Nie otrzymywał także płatności bezpośrednich z działek nr (...), albowiem o przyznanie płatności na te działki nie występował, choć we wnioskach je wymieniał.

(dowód: pisma (...) z dnia: 16 stycznia 2013 roku k. 96, z dnia 8 lutego 2013 roku k. 106 w aktach sprawy)

W latach 2004-2008 oraz 2011 roku A. B. otrzymywał płatności bezpośrednie oraz płatności z tytułu wspierania gospodarowania na obszarach o niekorzystnych warunkach gospodarowania na działkę nr (...) położoną w gminie R..

(dowód: pismo (...) z dnia 25 kwietnia 2013 roku k. 122 w aktach sprawy)

Na działkach nr (...) małżonkowie B. nie prowadzili w spornym okresie działalności rolniczej. W dniu 7 lipca 1999 roku samoistne posiadanie działki nr (...) zostało przeniesione przez nich na W. K.. Na działkach (...) małżonkowie B. nie prowadzili w spornym okresie działalności rolniczej, a grunty te leżały odłogiem.

(dowód: umowa dzierżawy k. 23-24 w aktach organu rentowego, pismo (...) z dnia 16 stycznia 2013 roku k. 96, zeznania świadków G. Ł. i S. J. k. 23-24, zeznania wnioskodawczynie k. 43-44 w aktach sprawy)

Działka nr (...) ma łączną powierzchnię 0,3622 ha, są to grunty rolne klasy V i VI oraz rowy. Działka nr (...) ma łączną powierzchnię – 0,0287 ha, są to grunty rolne klasy V i VI. Działka nr (...) ma powierzchnię 0,5934 ha. Są to grunty rolne klasy IVb. Działka nr (...) ma powierzchnię 0,47 ha. Są to grunty rolne klasy V i VI. Działka nr (...) ma powierzchnię – 0,07 ha, a nr 44 – 0,11 ha.

(dowód: wypisy z rejestru gruntów k. 165-168 w aktach sprawy)

Działka nr (...) nadal figuruje na zmarłego ojca wnioskodawczynie.

(dowód: wypis z rejestru gruntów k. 170 w aktach sprawy)

W dniu 7 lipca 1999 roku wnioskodawczyni wdzierżawiła działki nr (...) o łącznej powierzchni 1,63 ha W. K.. Umowa dzierżawy na te działki nie była zarejestrowana w Urzędzie Gminy w R..

(dowód: umowa dzierżawy k. 183 w aktach sprawy)

Działka nr (...) została przekazana przez wnioskodawczynię Urzędowi Gminy w R. pod budowę drogi gminnej na podstawie aktu notarialnego z dnia 14 stycznia 2009 roku.

(dowód: zaświadczenie Urzędu Gminy w R. k. 182 w aktach sprawy)

W spornym okresie wnioskodawczyni, ani jej mąż nie prowadzili działalności gospodarczej na działkach nr (...) znajdujących się w W., J. i B.. Mąż wnioskodawczyni pracował wówczas zawodowo. Mąż wnioskodawczyni występował o dopłaty unijne na rzecz dzierżawcy gruntów.

(dowód: zeznania świadka C. K. 191 odwrót, k. 193, zeznania wnioskodawczyni k. 43, 44 w aktach sprawy)

Sąd Okręgowy – Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych po przekazaniu sprawy do ponownego rozpoznania zważył co następuje:

Odwołanie zasługuje na uwzględnienie.

Wydając zaskarżoną decyzję organ rentowy powołał się na przepis art. 28 ustawy z dnia 20 grudnia 1990 roku o ubezpieczeniu społecznym rolników (tekst jedn. Dz. U. z 2008r. Nr 50, poz. 291 z późn. zm.) oraz art. 138 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jedn. Dz. U. z 2009r. Nr 153, poz. 1227).

Przepisy art. 28 ust. 1 i ust. 2 ustawy o u.s.r. stanowią, że wypłata emerytury lub renty rolniczej z ubezpieczenia ulega częściowemu zawieszeniu na zasadach określonych w ust. 2-8, jeżeli emeryt lub rencista prowadzi działalność rolniczą; zawieszenie wypłaty dotyczy po pierwsze części uzupełniającej emerytury rolniczej lub renty rolniczej z tytułu niezdolności do pracy, po drugie emerytury lub renty inwalidzkiej z ubezpieczenia społecznego rolników indywidualnych i członków ich rodzin w części równej 95% emerytury podstawowej – i obejmuje całość lub określony ułamek tej części świadczenia.

Stosownie do treści art. 28 ust. 3 ustawy o u.s.r. wypłata m.in. części uzupełniającej świadczenia rentowego ulega zawieszeniu w całości, jeżeli emeryt lub rencista nie zaprzestał prowadzenia działalności rolniczej, z zastrzeżeniem ust. 5-7, 9 i 10. W myśl art. 28 ust. 4 uznaje się natomiast, iż emeryt lub rencista zaprzestał prowadzenia działalności rolniczej, jeżeli ani on, ani jego małżonek nie jest właścicielem (współwłaścicielem) lub posiadaczem gospodarstwa rolnego w rozumieniu przepisów o podatku rolnym i nie prowadzi działu specjalnego, nie uwzględniając wyjątków określonych w punktach 1-4.

Przepisu art. 28 ustawy o ubezpieczeniu społecznym rolników, nie można jednak, jak to czyni organ rentowy, interpretować w oderwaniu od art. 6 pkt 1 i 3 tejże ustawy.

Zgodnie z art. 6 pkt 1 ten rolnikiem nie jest właściciel lub posiadacz gospodarstwa rolnego, ale pełnoletnia osoba fizyczna, zamieszkująca i prowadząca na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, osobiście i na własny rachunek, działalność rolniczą w pozostającym w jej posiadaniu gospodarstwie rolnym w tym również w ramach grupy producentów rolnych, a także osoba, która przeznaczyła grunty prowadzonego przez siebie gospodarstwa rolnego do zalesienia. Pod pojęciem działalności rolniczej należy natomiast rozumieć działalność w zakresie produkcji roślinnej lub zwierzęcej, w tym ogrodniczej, sadowniczej, pszczelarskiej i rybnej (art. 6 pkt 3 ustawy).

Oznacza to, że jeżeli ubezpieczony nie prowadzi działalności rolniczej we wskazanym powyżej rozumieniu, to przysługująca mu część uzupełniająca świadczenia nie powinna podlegać zawieszeniu.

Stanowisko takie zostało potwierdzone przez Sąd Najwyższy w uchwale z dnia 6 maja 2004 roku w sprawie II UZP 5/04, OSNP 2004/22/389, w której stwierdzono, iż wypłata części uzupełniającej świadczenia rolnika, który będąc właścicielem lub posiadaczem gospodarstwa rolnego faktycznie nie prowadzi w nim działalności rolniczej w rozumieniu art. 6 pkt 3 ustawy o ubezpieczeniu społecznym rolników nie ulega zawieszeniu na podstawie art. 28 ust. 1 i 3 w związku z ust. 4 tej ustawy. A zatem zawieszenie wypłaty emerytury rolniczej dotyczy nie osoby jedynie posiadającej gospodarstwo rolne, ale tylko takiej osoby, która gospodarstwo rolne prowadzi i gospodarstwo to przynosi jej dochód. Przy tym wskazać należy, iż za prowadzenie działalności rolniczej w gospodarstwie rolnym należy traktować zespół czynności, bez których dane gospodarstwo nie mogłoby prawidłowo funkcjonować. Przepis art. 28 ust. 4 ustawy wprowadza jedynie domniemanie o charakterze wzruszalnym i właściciele gruntów mogą dowodzić, iż nie są rolnikami w rozumieniu art. 6 pkt 1 u.s.r.

Należało zatem zbadać, czy w okresie od 1 kwietnia 2008 roku do 31 stycznia 2011 (tylko w tym zakresie decyzja została przez wnioskodawczynię zaskarżona), J. i A. małżonkowie B. prowadzili działalność rolniczą na należących do nich gruntach rolnych.

Ustalenia tej okoliczności organ rentowy nie dokonał, albowiem wyszedł z założenia, że sam fakt własności gruntów położonych we wsi R. o numerach działek (...) był równoznaczny z prowadzeniem przez wnioskodawczynię działalności rolniczej. Wbrew twierdzeniom KRUS okoliczność, czy wnioskodawczyni i jej mąż użytkowali rolniczo sporne grunty, a także inne, będące w ich posiadaniu miała zaś, w świetle treści art. 28 u.s.r., kluczowe znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy.

Podkreślić przy tym należy, iż w związku z wytycznymi Sądu Apelacyjnego istota sporu sprowadziła się do ustalenia, czy wnioskodawczyni i jej mąż prowadzili w spornym okresie działalność rolniczą na gruntach rolnych oznaczonych działkami nr (...). Odnośnie pozostałych spornych gruntów, tj. działek nr (...) Sąd Apelacyjny przesądził bowiem, że nie były one użytkowane rolniczo przez wnioskodawczynię i jej męża. Samoistne posiadanie działki nr (...) zostało bowiem przeniesione przez nich w dniu 7 lipca 1999 roku na W. K.. Działki (...) leżały natomiast odłogiem, co potwierdza pismo (...) z dnia 16 stycznia 2013 roku, w którym wskazano, że w latach 2004-2012 A. B. deklarował we wnioskach o przyznanie płatności działki o nr ewidencyjnych (...) ale dopłat z tych działek nie otrzymywał, ponieważ nie były one użytkowane rolniczo.

Ustalając stan faktyczny we wskazanym powyżej zakresie Sąd dał wiarę logicznym zeznaniom świadka C. K. oraz samej wnioskodawczyni, które korespondują z treścią pozostałego materiału dowodowego zebranego w sprawie, to jest dowodów z dokumentów. Dodać należy, że wprawdzie zeznając ponownie na rozprawie w dniu 26 czerwca 2014 roku wnioskodawczyni nie pamiętała wielu faktów, jednakże wynikało to wyłącznie z jej poważnego stanu zdrowia. Zeznania logiczne i spójne wnioskodawczyni złożyła przed Sądem Okręgowym, gdy sprawa rozpoznawana była po raz pierwszy. Z dowodów zebranych w sprawie wynika jednoznacznie, że w wspornym okresie wnioskodawczyni, ani jej mąż nie prowadzili działalności rolniczej na działkach nr (...). W dniu 7 lipca 1999 roku wnioskodawczyni wydzierżawiła działki nr (...) o łącznej powierzchni 1,63 ha W. K.. Umowa dzierżawy na te działki nie była zarejestrowana w Urzędzie Gminy w R., ponieważ w ówczesnym okresie nie odbyło się jeszcze postępowanie spadkowe po zmarłym ojcu wnioskodawczyni, W. I.. Podkreślenia wymaga, że w latach 1995-2004 wnioskodawczyni pobierała rentę inwalidzką rolniczą, która była jej przyznawana z uwagi na orzecaną długotrwałą (obecnie całkowitą) niezdolność do pracy w gospodarstwie rolnym. Trudno byłoby zatem przyjąć, bez uprzedniego podważenia prawidłowości wydawanych przez organ rentowy decyzji, na mocy których wnioskodawczyni pobierała świadczenia rentowe, iż prowadziła ona działalność rolniczą na spornych gruntach, skoro sama KRUS uznała ją za osobę niezdolną do pracy w gospodarstwie rolnym.

Wskazać dodatkowo należy, iż organ rentowy wykazał całkowitą bierność w sprawie, nie przejawiając jakiegokolwiek aktywności dowodowej zmierzającej do wykazania, że wnioskodawczyni lub jej mąż prowadzili w spornych okresach

działalność rolniczą. Co więcej, znając treść uzasadnienia rozstrzygnięcia wydanego przez Sąd Apelacyjny, a także wytyczne tego Sądu, twierdził konsekwentnie, że przyczyną wydania zaskarżonej w sprawie decyzji był wpływ do organu rentowego postanowienia o nabyciu przez wnioskodawczynię działek o numerach:(...)

Z powyższych względów, Sąd Okręgowy – Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c., orzekł jak punkcie „1” sentencji.

Rozstrzygnięcie w przedmiocie zwrotu kosztów postępowania znajduje uzasadnienie w treści art. 98 k.p.c.